

**S.C. VÂJOIU COM S.R.L.
BRAȘOV**

**MEMORIU DE PREZENTARE
PENTRU
AMENAJAMENTUL FONDULUI FORESTIER
PROPRIETATE PRIVATĂ A PERSOANELOR FIZICE
VIORICA NECULA, DUMITRU NECULA, SABRINA
NECULA, JUDEȚUL BUZĂU ȘI CRISTIANA NECULA,
JUDEȚUL PRAHOVA**

U.P.I NECULA

**Conform Ordinului MMAP nr.1682/2023 și
a Ordinului MMAP nr.1679/2023**

2024

Cuprins

Necesitatea și oportunitatea elaborării studiului	
A. Descrierea succintă a Amenajamentului și distanța față de Aria Naturală Protejată De Interes Comunitar (ANPIC).....	6
B. Numele și codul ariei naturale protejate de interes comunitar(ANPIC).....	
B.1. Identificarea ANPIC potențial afectate de amenajament.....	
B.1.1. Identificarea ANPIC intersectate.....	
B.1.2. Identificarea ANPIC învecinate.....	
B.1.3. Identificarea ANPIC în cadrul cărora sunt protejate specii cu mobilitate ridicată ce pot ajunge în zona.....	
C. Prezența și efectivele/suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona Amenajamentului.....	
D. Prezentarea legăturii directe a Amenajamentului sau necesitatea acestuia pentru managementul conservării ANPIC.....	
E. Estimarea impactului potențial al Amenajamentului asupra speciilor și habitatelor pentru care ANPIC au fost desemnate.....	
E.1. Identificarea și estimarea impactului.....	
E.2. Identificarea incertitudinilor.....	
E.3. Concluziile referitoare la descrierea și cuantificarea impacturilor precum și motivele pentru care este sau nu necesară continuarea procedurii cu trecerea la etapa studiului de evaluare adecvată.....	

INTRODUCERE

Gospodărirea fondului forestier național este supusă regimului silvic (= un sistem de norme tehnice silvice, economice și juridice privind amenajarea, cultura, exploatarea, protecția și paza fondului forestier național, având ca finalitate asigurarea gospodăririi durabile a ecosistemelor forestiere) și se face prin planurile de amenajament silvic elaborate după norme unitare la nivel național (indiferent de natura proprietății și de forma de administrare).

Orice plan sau proiect care ar putea afecta în mod semnificativ o arie naturală protejată, singur sau în combinație cu alte planuri ori proiecte, este supus unei evaluări adecvate (EA) a efectelor potențiale asupra ariei naturale protejate de interes comunitar, avându-se în vedere obiectivele de conservare a acesteia.

Conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului, inclusiv conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, sunt obiective comunitare esențiale și de interes general. Întrucât s-a constatat că pe teritoriul european al statelor membre, habitatele naturale se află, în multe cazuri, într-un proces de deteriorare și din ce în ce mai multe specii sălbatice sunt periclitare și pentru că habitatele și speciile amenințate fac parte din patrimoniul natural al Comunității, iar pericolele care le amenință sunt adesea de natură transfrontalieră, a fost necesar să se adopte reglementări comunitare de conservare a acestora.

Directiva Consiliului Europei 92/43/EEC, din 21.05.1992, referitoare la conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice („Directiva Habitate”) are ca scop principal tocmai promovarea menținerii biodiversității la nivel european, dar cu luarea în considerare și a condițiilor economice, sociale, culturale și a aspectelor regionale și locale, contribuind astfel la atingerea obiectivului mai general al dezvoltării durabile; întrucât respectiva menținere a biodiversității presupune uneori perpetuarea sau chiar încurajarea activităților umane.

În mod similar, Directiva Consiliului Europei 79/409/EEC („Directiva Păsări”), din 2.04.1979, se referă la speciile de păsări sălbatice și la habitatele acestora. Prin aceste directive, anumite tipuri de habitate naturale și anumite specii amenințate au fost desemnate ca priorități, urmărindu-se ca măsurile de conservare a lor să poată fi puse în aplicare cât mai repede. Pentru a menține sau a readuce habitatele naturale sau speciile sălbatice de importanță comunitară la un stadiu corespunzător de conservare, s-a considerat necesar să se desemneze arii speciale de conservare (potrivit „Directivei Habitate”) și arii de protecție specială avifaunistică (potrivit „Directivei Păsări”), astfel încât să se creeze o rețea ecologică europeană coerentă, conform unui program bine stabilit.

Rețeaua ecologică „Natura 2000” reunește siturile care adăpostesc tipuri de habitate naturale enumerate în anexa I și habitatele speciilor enumerate în anexa II din „Directiva Habitate”, precum și siturile care includ habitatele speciilor de păsări enumerate în anexa I din „Directiva Păsări” și, în cazul speciilor migratoare, zone de înmulțire, de schimbare a penelor, de iernare și puncte de popas de-a lungul rutelor lor de migrare.

ACRONIME

ACPM	Autoritatea competentă pentru protecția mediului
AS	Amenajament silvic
ANPIC	Arie naturală protejată de interes comunitar
CAT	Comisia de analiză tehnică
CSC	Comitet special constituit
CE	Comisia Europeană
EA	Evaluare adecvată
EIA	Evaluarea impactului asupra mediului
HG	Hotărârea guvernului
OUG	Ordonanța de urgență a guvernului
ONG	Organizații neguvernamentale
OC	Obiectiv de conservare
PUG	Plan urbanistic general
PUZ	Plan urbanistic zonal
PP	Plan/proiect
PPS	Plan/Program/Strategie
SEA	Evaluare strategică de mediu
OC	Obiective de conservare
FS	Formular standard
PM	Plan de management
U.P.	Unitate de producție

Conform legislației în vigoare, modul de gospodărire a fondului forestier național, indiferent de natura proprietății pădurilor și terenurilor ce îl compun se reglementează prin amenajamente silvice. Amenajarea pădurilor reprezintă atât știința cât și practica organizării și conducerii structural-funcționale a pădurilor în conformitate cu cerințele ecologice, economice și sociale. Amenajamentul este o lucrare științifică amplă cu aplicabilitate imediată.

În acord cu Legea nr. 46/2008 (Codul Silvic al României cu modificările și completările ulterioare), amenajamentul silvic reprezintă “studiul de bază în gestionarea pădurilor, cu conținut tehnico-organizatoric, juridic și economic, fundamentat ecologic”, iar amenajarea pădurilor este “ansamblul de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea și păstrarea pădurilor în stare corespunzătoare din punctul de vedere al funcțiilor ecologice, economice și sociale pe care acestea le îndeplinesc și este activitate de dezvoltare tehnologică”.

Amenajamentul silvic este o lucrare multidisciplinară care cuprinde un sistem de măsuri pentru organizarea și conducerea pădurii spre starea cea mai corespunzătoare funcțiilor multiple ecologice, economice și sociale care i-au fost atribuite.

Amenajamentele sunt realizate în concepție sistemică, urmărindu-se integrarea amenajării pădurilor în acțiunile mai cuprinzătoare de amenajare a mediului cu luarea în considerare a tuturor aspectelor din zonă.

Amenajamentele sunt întocmite pe baza “Normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor” care constituie o componentă de bază a regimului silvic și în concordanță cu prevederile din **Codul Silvic** (Legea nr. 46/2008). Conform acestor prevederi, amenajamentul trebuie să vizeze prin toate reglementările ce le sunt specifice asigurarea gospodăririi durabile a ecosistemelor forestiere.

Elaborarea amenajamentelor silvice se face sub coordonarea și controlul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură. Amenajamentele se elaborează prin unități specializate atestate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

Organizarea procesului de producție se face la nivelul unităților de producție.

Sunt vizate toate aspectele care interesează economia forestieră, sintetizând măsurile de aplicat în vederea dirijării structurii actuale a pădurilor spre structura optimă și pentru ridicarea productivității lor.

Sarcina fundamentală a Amenajamentului silvic, este de a organiza și conduce pădurile din teritoriul studiat spre starea lor de maximă eficacitate funcțională în condițiile respectării următoarelor principii:

- principiul continuității și al permanenței pădurilor;
- principiul eficacității funcționale;
- principiul conservării și ameliorării biodiversității;
- principiul economic.

În acest sens, prin conceptul de dezvoltare durabilă se înțelege capacitatea de a satisface cerințele generației prezente fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a satisface propriile nevoi.

Principiul continuității și permanenței pădurilor reflectă preocuparea permanentă de a asigura prin amenajament condițiile necesare pentru gestionarea durabilă a pădurilor, prin aceasta înțelegând administrarea și utilizarea ecosistemelor forestiere astfel încât să li se mențină și să li se îmbunătățească biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea, sănătatea și să se asigure pentru prezent și viitor capacitatea de a exercita funcțiile multiple ecologice, economice și sociale la nivel local, regional și chiar mondial, fără a prejudicia alte sisteme. Acest principiu se referă atât la continuitatea în sens progresiv a funcțiilor de producție cât și la permanența și ameliorarea funcțiilor de protecție și sociale vizând nu numai interesele generațiilor actuale dar și pe cele de perspectivă ale societății. Totodată, potrivit acestui principiu, amenajamentul acordă atenție permanentă asupra asigurării integrității și dezvoltării fondului forestier.

Principiul eficacității funcționale. Prin acest principiu se exprimă preocuparea permanentă pentru creșterea capacității de producție și de protecție a pădurilor și pentru valorificarea produselor acestora. Se are în vedere atât creșterea productivității pădurilor și a calității produselor dar și ameliorarea funcțiilor de protecție, vizând realizarea unei eficiențe economice în gospodărirea pădurilor precum și asigurarea unui echilibru corespunzător între aspectele de ordin ecologic, economic, social cu cele mai mici costuri.

Principiul conservării și ameliorării biodiversității. Prin acesta se urmărește conservarea și ameliorarea biodiversității la cele patru nivele ale acesteia: diversitatea genetică intraspecifică, diversitatea speciilor, diversitatea ecosistemelor și diversitatea peisajelor în scopul maximizării stabilității și al potențialului polifuncțional al pădurilor.

Principiul economic. Conform acestui principiu, organizarea producției forestiere este dirijată de principiul fundamental al dezvoltării planice, în raport cu însușirile pădurii și a condițiilor naturale de dezvoltare ale acesteia.

Amenajamentul silvic pentru suprafețele suprapuse cu ariile naturale protejate de interes comunitar cuprinde o prezentare a pădurilor. Organizarea procesului de producție se face la nivelul unităților de producție.

A.Descrierea succintă a PP-ului și distanța față de ANPIC

Denumirea planului revizuit: Amenajamentul fondului forestier proprietate privată aparținând persoanelor fizice Viorica Necula, Dumitru Necula, Sabrina Necula, județul Buzău și Cristiana Necula, județul Prahova.

✚Data intrării în vigoare:

Planul inițial „Amenajamentul fondului forestier proprietate privată aparținând persoanelor fizice Viorica Necula, Dumitru Necula, Sabrina Necula, județul Buzău și Cristiana Necula, județul Prahova” tratează și reglementează întreaga activitate ce se va desfășura în fondul forestier în suprafață de 114,06 ha în perioada sa de valabilitate, **01.01.2024 - 31.12.2033(10 ani)**.

✚Valabilitatea planului:

Intre planul inițial și planul revizuit există o relație de incluziune, planul revizuit fiind inclus și subordonat planului inițial, dar având o perioadă de aplicare mai scurtă (de la momentul obținerii actului administrativ de mediu în baza prevederilor HG nr.236/2023 până la 31.12.2033) și referindu-se doar la lucrările silviculturale rămase de executat în acest interval de timp.

✚Suprafața planului, conform actelor de proprietate:114,06 ha

✚ Amplasamentul planului:

Teritoriul unității de producție se localizează conform raionării geomorfologice prezentată de lucrarea monografică Geografia României – Ed. Academiei - 1987, în unitatea geomorfologică Câmpia Română, Subținutul Câmpia Dunării, Districtul Câmpia Bărăganului, Tipuri de câmpie Titu și Balta Ialomiței

Tipul Titu este caracterizat prin acumulare de mari cantități de aluviuni, parțial acoperite cu depozite loessoide, prin văi puțin adânci, albie părăsite și terase îngropate.

Tipul Balta Ialomiței cuprinde câmpiile aluviale de luncă situate de-a lungul Buzăului. Depozitele sunt constituite din sedimente fluviatile, depuse în urma inundațiilor și din depuneri fine de tip mlaștină. Relieful este format din terase joase, grinduri și cursuri de apă care au secat în perioada de secetă prelungită.

Altitudinea minimă este de 80 m (în ua 11), iar cea maximă este de 500 m (în ua 141), media se situează în jurul a 116 m. Forma de relief este câmpie medie cu configurația plană, 96% și versant-4%.

Tabel 1: Repartiția fondului forestier pe unități teritorial-administrative

Nr. crt	Proprietar persoană fizică	Județul	Unitatea teritorial administrativă (comuna)	Denumirea		Parcele aferente	Suprafața -ha-
				O.S.	U.P.		
1	Viorica Necula, Dumitru Necula, Sabrina Necula, județul Buzău și Cristiana Necula, județul Prahova	Buzău	Gherăseni	Buzău	III Buzău	11,12,13,14,15,16, 17,87V,91L;	84,56
		Prahova	Puchenii Mari	Ploiești	VI Puchenii	16	25,00
		Prahova	Telega	Câmpina	XI Mislea	141	4,50
TOTAL							114,06

Situația amplasamentului suprafețelor analizate în studiul de amenajare al pădurilor în sistem de proiecție stereografic 1970

Coordonate Stereo 70

L-35-102-D-c-3-I

1. 392698.961 637904.173
2. 395013.562 637853.724
3. 395067.695 640315.191
4. 392753.105 640366.541

L-35-102-D-c-3-III

1. 390384.362 637954.613
2. 392698.961 637904.173
3. 392753.105 640366.541
4. 390438.516 640417.881

L-35-102-D-c-3-IV

1. 390438.516 640417.881
2. 392753.105 640366.541
3. 392808.208 642828.898
4. 390493.629 642881.139

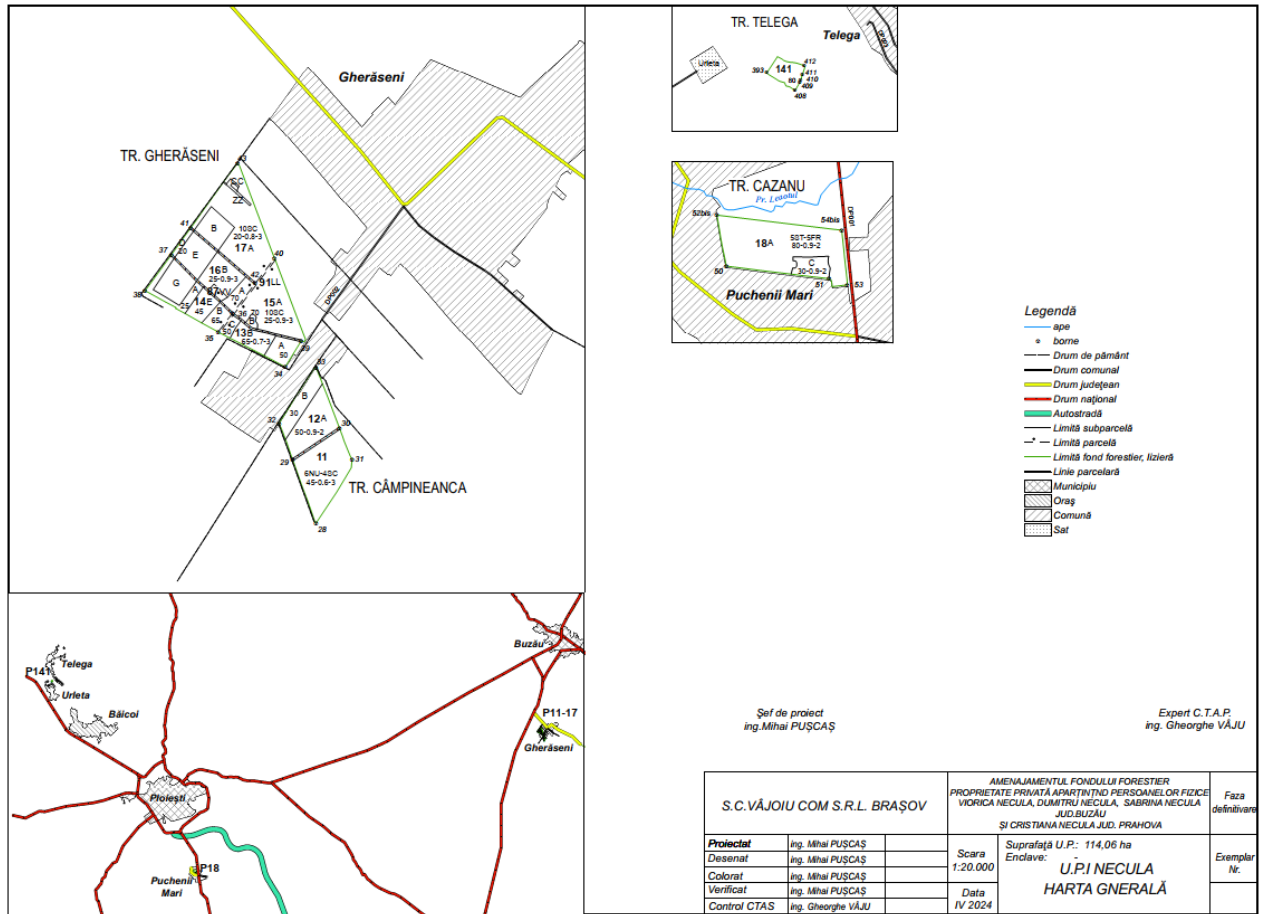
L-35-100-D-a-3-IV

1. 398440.337 561498.802
2. 400755.169 561476.270
3. 400779.586 563935.278
4. 398464.758 563958.712

L-35-113-C-a-2-I

1. 368602.513 584035.675
2. 370917.287 584005.101
3. 370950.403 586475.762
4. 368635.635 586507.235

Figură 1: Localizarea U.P. I Necula

Tabel 3: Categoriile de folosință forestieră

FOLOSINȚE		Suprafața - ha -		
		Grupa I-a	Grupa a II-a	Total
A	PĂDURI ȘI TERENURI DESTINATE ÎMPĂDURIRII SAU REÎMPĂDURIRII	29,50	82,81	112,31
A1	PĂDURI ȘI TERENURI DESTINATE ÎMPĂDURIRII PENTRU CARE SE REGLEMENTEAZA RECOLTAREA DE PRODUSE PRINCIPALE (total rând A1-A17) din care:	4,50	82,81	112,31
A11+A13	Păduri, plantații cu reusită definitivă, regenerări pe cale artificială sau naturală cu reusită parțială	4,50	70,49	74,99
A14	Terenuri de împădurit în urma tăierilor rase, a doborâturilor de vânt sau a altor cauze	-	-	-
A15	Poieni sau goluri destinate împăduririi	-	12,32	12,32
A16	Terenuri degradate prevăzute a se împăduri	-	-	-
A17	Răchitării naturale sau create prin culturi	-	-	-
A2	PĂDURI ȘI TERENURI DESTINATE ÎMPĂDURIRII PENTRU CARE NU SE REGLEMENTEAZĂ RECOLTAREA DE PRODUSE PRINCIPALE (total rând A21-A25) din care:	25,00	-	25,00
A21-A22	Păduri, plantații cu reusită definitivă, terenuri împădurite pe cale naturală sau artificială cu reusită parțială	25,00	-	25,00
A23	Terenuri de împădurit în urma doborâturilor de vânt sau a altor cauze	-	-	-
A24	Poieni sau goluri destinate împăduririi	-	-	-
A25	Terenuri degradate destinate împăduririi	-	-	-
B	TERENURI AFECTATE GOSPODĂRII SILVICE	-	-	1,75
C	TERENURI NEPRODUCTIVE	-	-	-
D	TERENURI SCOASE TEMPORAR DIN FONDUL FORESTIER	-	-	-
D1	Transmise prin acte normative altor agenți economici	-	-	-
D2	Ocupații și litigii	-	-	-
TOTAL U.P.		29,50	82,81	114,06

REPARTITIA SUPRAFEȚELOR PE CATEGORII FUNCȚIONALE

Categoria	1.2.l.	1.4.e.	1.2.c.	1.2.d.	-	Total
Suprafata (ha)	4,50	25,00	29,27	53,54	-	112,31

SUBUNITĂȚI DE GOSPODĂRIRE

Unitatea	„A“	„M“	Total
Suprafata - ha	74.99	25.00	99,99
Ciclul de producție – ani	50	-	-

Adoptarea și implementarea amenajamentului silvic nu induce modificări în ceea ce presupune utilizarea terenului.

Schimbarea destinației acestor categorii de folosință, în timpul aplicării amenajamentului, se face numai cu aprobarea autorității publice centrale ce răspunde de silvicultură.

Bazele de amenajare: au fost adoptate în conformitate cu ”Normele tehnice pentru amenajarea pădurilor” în vigoare, astfel:

Regimul:codru regulat iar pentru salcâm regimul crâng;

Compozițiile: corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure pentru arboretele exploatabile și compoziția țel la exploatabilitate pentru celelalte arborete;

Exploatabilitatea: de protecție pentru arboretele încadrate în grupa I funcțională, tehnică pentru arboretele încadrate în grupa aII-a funcțională;

Tratamente–tăieri în crâng–tăierea de jos;

Ciclul-50 ani.

Arboretele care constituie U.P.I Nacula sunt situate în două etaje de vegetație și anume FD3 „Etajul deluros de gorunete, făgete și goruneto-făgete” (4,50 ha) și FC- câmpia forestieră (107,81 ha)

Tabel 4: Tipuri de stațiune identificate

Nr. crt.	Tipuri de stațiune		Suprafața		Categorია de bonitate -ha-			Tipuri și Subtipuri de sol
	Codul	Diagnoza	Ha	%	Superioară	Mijlocie	Inferioară	
ETAJUL DELUROS DE GORUNETE, FĂGETE ȘI GORUNETO-FĂGETE (FD3)								
1	5.1.3.2.	Deluros de gorunete, Bm, podzolit edafic mijlociu cu graminee mezoxerofite±Luzula	4,50	4	-	4,50	-	Luvosol tipic
Total FD3			4,50	4	-	4,50	-	-
CÂMPIE FORESTIERĂ (FC)								
2	8.5.1.2	Câmpie forestieră, luncă de șleau Bs, brun freatic umed,gleizat sau semigleic, edafic mare	25,00	22	25,00	-	-	Preluvosol roșcat
Total FC			25,00	22	25,00	-	-	-
SILVOSTEPĂ (Ss)								
3	9.3.2.0	Silvostepă mijlocie de stejărete xerofile de stejar brumăriu Bs ,pe cernoziom puternic levigat pe loess.	82,81	74	82,81	-	-	Faeoziom tipic
Total U.P.			Ha	112,31	100	107,81	4,50	-
			%	100		96	4	

Tabel 5: Tipuri de pădure identificate

Nr. crt.	Tip de stațiune	Tip de pădure		Suprafața		Productivitatea naturală - ha -			
		Cod	Diagnoza	ha	%	Superioară	Mijlocie	Inferioară	
ETAJUL DELUROS DE GORUNETE, FĂGETE ȘI GORUNETO-FĂGETE (FD3)									
1	5.1.3.2.	513.1	Gorunet de coastă cu Luzula luzuloides(m)	4,50	4	-	4,50	-	
Total FD3		-	-	4,50	4	-	4,50	-	
CÂMPIE FORESTIERĂ (FC)									
2	8.5.1.2.	632.2	Șleau normal de luncă din regiunea de câmpie(s)	25,00	22	25,00	-	-	
Total FC		-	-	25,00	22	25,00	-	-	
SILVOSTEPĂ (Ss)									
3	9.3.2.0.	811.1	Stejar brumăriu pur pe cernoziom puternic degradat cu substrat de loess(s)	82,81	74	82,81	-	-	
Total Ss		-	-	82,81	74	82,81	-	-	
TOTAL GENERAL				ha	112,31	100	107,81	4,50	-
				%	100	-	96	4	-

Caracterul actual al tipului de pădure pe suprafața întregii unități de producție este artificial de productivitate superioară+mijlocie cu ponderea cea mai mare-70%, urmate de cele natural fundamentale de productivitate superioară – 22% și de cele natural fundamentale de productivitate mijlocie – 5%.

Structura fondului forestier pe specii, clase de vârstă și de producție:

Tabel 6: Structura fondului forestier pe specii, clase de vârstă și de producție

SUP	Grupa de specii	Suprafața -ha-	Clase și grupe de clase de vârstă							Clase de producție				
			I	II	III	IV	V	VI	VII și peste	I	II	III	IV	V
A-codru regulat	GO (ST)	11,71	-	-	1,50	10,21	-	-	-	-	1,50	10,21	-	-
	DT	62,53	15,66	22,01	23,18	1,68	-	-	-	-	2,26	57,71	2,56	-
	DM	0,75	-	-	0,75	-	-	-	-	-	0,75	-	-	-
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Total	74,99	15,66	22,01	25,43	11,89	-	-	-	-	4,51	67,92	2,56	-
M-conservare deosebită	ST	12,78	-	1,67	-	11,11	-	-	-	-	12,78	-	-	-
	DT	12,22	-	1,11	-	11,11	-	-	-	11,11	0,83	0,28	-	-
	DM	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Total	25,00	-	2,78	-	22,22	-	-	-	11,11	13,61	0,28	-	-
Total UP	GO (ST)	24,49	-	1,67	1,50	21,32	-	-	-	-	14,28	10,21	-	-
	DT	74,75	15,66	23,12	23,18	12,79	-	-	-	11,11	3,09	57,99	2,56	-
	DM	0,75	-	-	0,75	-	-	-	-	-	0,75	-	-	-
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Total general	99,99	15,66	24,79	25,43	34,80	-	-	-	11,11	18,12	68,20	2,56	-	

Tabel 7: Clase de vârstă identificate

Anul amenajării	Suprafața -ha-	Clase de vârstă (%)								Total
		I	II	III	IV	V	VI	VII si peste		
2023	99,99	16	25	25	34	-	-	-	100	

Obiective ecologice, economice și sociale: În conformitate cu cerințele social – economice, ecologice și informaționale, amenajamentul îmbină strategia ecosistemelor forestiere din zonă cu strategia dezvoltării societății.

Cea mai importantă direcție în care s-a acționat o constituie creșterea protecției mediului înconjurător, creșterea calității factorilor de mediu (aer, apă, sol, floră și faună) și ridicarea calității vieții individuale și sociale a locuitorilor din zonă. Obiectivele urmărite sunt:

Ecologice-protejarea și conservarea mediului:

- ✓ Protecția apelor
- ✓ Protecția terenurilor contra eroziunii
- ✓ Protecția contra factorilor climatici dăunători
- ✓ Conservarea și ameliorarea biodiversității
- ✓ Echilibrul hidrologic

- ✓ Ocrotirea vânatului
- ✓ Menținerea nealterată a peisajului și a climatului zonei

Sociale-realizarea cadrului natural:

- ✓ Recreere, destindere
- ✓ Valorificarea forței de muncă locală

Economice-optimizarea producției padurilor:

- ✓ Producția de masă lemnoasă de calitate ridicată, valorificabilă industrial
- ✓ Satisfacerea nevoilor de lemn pentru construcții rurale, lemn de foc și alte utilizări;
- ✓ Valorificarea tuturor resurselor nelemnoase disponibile (vânat, fructe de pădure, ciuperci, plante medicinale etc.).

În concordanță cu obiectivele social-economice fixate, condițiile staționale existente, țelurile de gospodărire adoptate și structura reală a arboretelor și prevederile O.M. 766/2018, fondul forestier din U.P. I Necula a fost încadrat în:

Grupa I funcțională – păduri cu funcții speciale de protecție pe o suprafață de 29,50 ha;

Subgrupa 1.2. – păduri cu funcții de protecție a terenurilor și solurilor;

Categoria funcțională 1.2.1 – Arboretelor situate pe terenuri cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări, cu pante cuprinse până la limitele indicate la categoria 1.2.a. (T.IV) – 4,50 ha;

Subgrupa 1.4. – păduri cu funcții de protecție, predominant sociale

Categoria funcțională 1.4.e. Benzile de pădure constituite din subparcele întregi situate de-a lungul căilor de comunicații de importanță națională și internațională (T II)- 25,00 ha, DN1 București-Ploiești;

Grupa a II-a funcțională – Păduri cu funcție de producție și protecție – 82,81 ha;

Subgrupa 2.1 – Păduri destinate producției de masă lemnoasă;

Categoria funcțională 2.1.c – arboretelor destinate să producă în principal lemn pentru cherestea (T_{VI}) – 29,27 ha;

Categoria funcțională 2.1.d. - arboretelor destinate să producă în principal arbori mijlocii și subțiri pentru celuloză, construcții rurale și alte produse din lemn (T_{VI}) – 53,54 ha;

Tabel 8: Grupe, subgrupe și categorii funcționale

Grupa, subgrupa și categoria funcțională		Suprafața	
Cod	Denumire	ha	%
1.2.1.	Grupa I	4,50	4
1.4.e.	Grupa I	25,00	22
2.1.c.	Grupa a II-a	29,27	26
2.1.d.	Grupa a II-a	53,54	48
TOTAL		112,31	100

Se face precizarea că, funcțiile prezentate mai sus sunt funcții prioritare, arboretele din cadrul unității de protecție și producție îndeplinind concomitent și alte funcții, în raport cu obiectivele secundare de protejat.

Menționăm că suprafața nu se suprapune cu arii naturale protejate.

La încadrarea pe categorii funcționale a arboretelor, **proiectantul a analizat și aplicat prevederile Ordinului 3397/2012** privind stabilirea criteriilor și indicatorilor de identificare a pădurilor virgine și cvasivirgine în România, **lucru consemnat și în procesul verbal al Conferinței a II-a de amenajare cu nr. 14/15.03.2024**. În urma acestei analize **nu au fost identificate păduri virgine sau cvasivirgine.**

🚧 Măsuri necesare a se implementa în cazul calamităților

În cazul apariției unor calamități naturale (doborâturi de vânt, rupturi de vânt și zăpadă, incendii, uscure în masă, atacuri de dăunători, etc.) în care intensitatea fenomenelor depășește prevederile amenajamentului, efectele neputând fi înlăturate prin aplicarea lucrărilor propuse în prezentul amenajament, se vor aplica prevederile „*Ordinului nr.766 din 23.08.2018 pentru aprobarea Normelor tehnice privind elaborarea amenajamentelor silvice, modificarea prevederilor acestora și schimbarea categoriei de folosință a terenurilor din fondul forestier și a Metodologiei privind aprobarea depășirii posibilității/ posibilității anuale în vederea recoltării produselor accidentale I*”. În cazul în care apar modificări legislative în ceea ce privește apariția unor calamități se vor respecta prevederile legale în vigoare de la data apariției fenomenului.

Principalele soluții/măsuri optime, care se pot lua în cazul apariției unor calamități naturale

(doborâturi de vânt, rupturi de vânt și zăpadă, incendii, uscure în masă, atacuri de dăunători, etc.), în vederea eliminării cât mai rapide a efectelor negative a acestora și a stopării extinderii fenomenelor, sunt următoarele:

- În cazul fenomenelor dispersate este necesară inventarierea cât mai rapidă a arborilor afectați în vederea determinării volumului rezultat, pentru a stabili dacă este necesară modificarea prevederilor amenajamentului (dacă volumul arborilor afectați este mai mare de 20% din volumul arboretului existent la data apariției fenomenului);

- În cazul fenomenelor concentrate este necesară determinarea cât mai rapidă și exactă a suprafeței afectate pentru a stabili dacă este necesară modificarea prevederilor amenajamentului (dacă arborii afectați, dintr-un arboret sunt concentrați pe o suprafață de peste 5.000 m²);

- În cazul în care este necesară modificarea prevederilor amenajamentului se impun următoarele:

- Convocarea, cât mai rapidă a persoanelor care trebuie să participe la efectuarea analizei în teren: șeful ocolului silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice, șeful de proiect și expertul C.T.A.P., un reprezentant al structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care raspunde de silvicultură, un reprezentant al structurii de administrare/custodelui ariei naturale protejate, un reprezentant al autorității teritoriale pentru protecția mediului;

- Întocmirea cât mai rapidă, de către ocolul silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice, a documentației necesare în conformitate cu prevederile ordinului 766/23.08.2018 (sau a legislației în vigoare la data apariției fenomenului);

- Punerea în valoare a arborilor afectați;

- Extragerea arborilor afectați cât mai repede cu putință pentru a evita extinderea fenomenelor și apariția altor fenomene (ex: în cazul arborilor de rășinoase, afectați de doborâturi, neextragerea acestora cât mai urgent posibil poate duce la deprecierea lemnului și apariția atacurilor de ipidae, etc.);

- Împădurirea suprafețelor afectate cu specii aparținând tipului natural fundamental de pădure;

- Stabilirea, eventual schimbarea, compozițiilor țel de regenerare sau de împădurire, astfel încât viitoarele arborete să prezinte o rezistență mai ridicată la factorii destabilizatori ce au condus la afectările respective;

- Măsurile de protecție pe lizierele deschise, perimetrare doborâturilor de vânt și rupturi în masă pentru preîntâmpinarea atacurilor de ipide și combaterea acestora;

- Pentru volumul recoltat din calamități se vor face precomptări necesare în sensul opririi de la tăiere a unui volum echivalent de produse principale din planul decenal.

Pentru creșterea eficacității funcționale a pădurilor, prin amenajament s-au prevăzut măsuri pentru asigurarea stabilității ecologice a fondului forestier, iar în cazul constatării unor importante deteriorări, acțiuni de reconstrucție ecologică.

S-au avut în vedere: protecția împotriva doborâturilor și rupturilor produse de vânt și zăpadă; protecția împotriva incendiilor; protecția împotriva bolilor și dăunătorilor; măsuri de gospodărire apădurilor cu fenomene de uscure anormală; măsuri de gospodărire a pădurilor afectate de poluare industrială.

În funcție de particularitățile pădurilor amenajate s-au făcut analize și recomandări referitoare

și la alte daune ce sunt sau pot fi aduse fondului forestier prin: fenomene torențiale; înmlăștinări și

inundații; înghețuri târzii; geruri excesive; procese necorespunzătoare de recoltarea lemnului, efective supradimensionate de vânat, etc.

✚ Protejarea împotriva doborâturilor și rupturilor produse de vânt și zăpadă

✚ Măsurile de protejare împotriva doborâturilor și rupturilor produse de vânt și zăpadă

Protecția împotriva doborâturilor și rupturilor produse de vânt și zăpadă se va realiza printr-un ansamblu de măsuri ce vizează atât mărirea rezistenței individuale a arboretelor periclitare, cât și asigurarea unei stabilități mai mari a întregului fond forestier.

Pentru pădurile situate în stațiuni cu grad ridicat de pericolozitate, se recomandă:

- ✓ Menținerea sau refacerea structurilor diversificate spațial;
- ✓ Executarea sistematică a tăierilor de îngrijire;
- ✓ Igienizarea permanentă a arboretelor prin tăieri de igienă;
- ✓ introducerea speciilor de amestec în arborete tinere cu structura echienă sau relativ echienă;
- ✓ compoziții - țel apropiate de cele ale tipului natural - fundamental, incluzând și forme genetice caracterizate printr-o mare capacitate de rezistență la vânt și zăpadă. În acest scop se subliniază necesitatea promovării proveniențelor locale care au format biocenoze stabile la adversități;
- ✓ constituirea de benzi de protecție formate din specii rezistente;
- ✓ împădurirea tuturor golurilor formate în arborete și împlinirea consistenței arboretelor cu densități sub normale, folosind specii mai rezistente la vânt și zăpadă;
- ✓ aplicarea de tratamente care să asigure menținerea sau formarea de arborete cu structuri rezistente la adversități;
- ✓ deschideri de linii de izolare între grupe de arborete;
- ✓ formarea de margini de masiv rezistente;
- ✓ corelarea posibilității de produse principale cu particularitățile tratamentelor prescrise;
- ✓ parcurgerea arboretelor cu lucrări de îngrijire adecvate (degajări și curățiri puternice în tinerețe; rărituri slabe în arboretele trecute de 40 de ani, dar neparcurse anterior cu lucrări de îngrijire corespunzătoare etc.);
- ✓ diminuarea pagubelor pricinuite de vânat, pășunat, recoltarea lemnului, astfel încât să se reducă proporția arborilor cu rezistență scăzută la adversități etc.;
- ✓ efectuarea de împăduriri cu material de împădurire genetic ameliorat pentru rezistența lor la adversități și folosind scheme mai rare.

✚ Protecția împotriva incendiilor

Protecția împotriva incendiilor se realizează în primul rând prin stabilirea unei rețele de linii parcelare principale, a căror deschidere și întreținere trebuie să constituie o obligație de prim ordin pentru unitățile silvice.

Personalul silvic trebuie să fie temeinic pregătit și instruit pentru a ști cum trebuie să

acționeze cu maximă operativitate în cazul izbucnirii unui incendiu. De asemenea și dotarea punctelor P.S.I. trebuie să fie corespunzătoare.

Toate lucrările executate în pădure vor fi precedate de instructaje obligatorii privind protecția muncii și normele P.S.I. Cu această ocazie se vor face cunoscute pozițiile locurilor special amenajate pentru odihnă și fumat.

Pentru preîntâmpinarea acestui fenomen se mai impun și o serie de măsuri:

- ✓ intensificarea acțiunii de pază;
- ✓ se vor stabili și amenaja locuri speciale de fumat, cu bănci și gropi de nisip sau pământ mobilizat, care se vor întreține în permanență (în special în apropierea punctelor de recreere, odihnă);
- ✓ instructaje și controale referitoare la acest fenomen asupra celor care efectuează lucrări de exploatarea pădurilor și a celor ce pășunează în zonă;
- ✓ se va întări paza pe timpul campaniilor de împădurire și recoltare a fructelor de pădure;
- ✓ amenajarea de poteci sau drumuri de pământ care să asigure o accesibilitate ușoară și o deplasare rapidă a echipelor de intervenție atunci când se semnaleză începutul unui incendiu;
- ✓ întreținerea tuturor traseelor turistice și locale, prin extragerea arborilor doborâți, uscați și ruși de vânt și zăpadă;
- ✓ dotarea pichetelor de incendii cu materiale de intervenție și unelte de calitate corespunzătoare și menținerea acestora în stare bună;
- ✓ stabilirea unor puncte de observație și trasee de patrulare mai ales în perioadele secetoase;
- ✓ deschiderea unor linii parcelare, după caz, mai ales în arboretele expuse, amplasate pe culmile principale.

În cazul unui incendiu primele măsuri trebuie să vizeze izolarea acestuia prin săparea de șanțuri și deplasarea rapidă a echipelor de intervenție.

🚒 **Protecția împotriva dăunătorilor și bolilor** 🚒 **Măsuri preventive**

Măsurile preventive sau profilactice au scopul de a preîntâmpina apariția și înmulțirea în masă a dăunătorilor forestieri, de a asigura condiții bune de vegetație arboretelor și culturilor forestiere pentru a deveni mai rezistente la atacul dăunătorilor. Aceste măsuri sunt variate și cuprind o gamă largă de lucrări, care se iau de la înființarea arboretelor și până la exploatarea lor. În această categorie se includ: *controlul fitosanitar, măsuri de igienă fitosanitară, măsuri de utilizarea soiurilor rezistente, măsuri de carantină fitosanitară și măsuri silviculturale de ocrotire a organismelor folositoare.*

Controlul fitosanitar este o sarcină permanentă și se face în toate arboretele și culturile forestiere pentru a semnaliza factorii dăunători și daunele produse de aceștia.

Măsuri de igienă fitosanitară se aplică la lucrările de refacere a pădurilor, la cele de punere în valoare și la cele de exploatare.

Măsurile de igienă fitosanitară la lucrările de refacerea pădurilor cuprind:

- *rezervațiile de semințe, recoltarea și depozitarea semințelor.* De calitatea semințelor depinde obținerea unor arborete sănătoase, rezistente la atacul dăunătorilor. Semințele se colectează din rezervațiile de semințe, cu seminceri sănătoși, de vârstă mijlocie, viguroși, unde permanent se aplică măsuri de igienă care constau din extragerea arborilor uscați. La recoltare se evită rănirea arborilor, semințele se selecționează și

dezinfectează înainte de a fi depozitate.

- *lucrările din pepiniere*. Încă de la înființare se evită depresiunile (așa- zisele „găuri de ger” pe văile reci) dar și terenurile ridicate, expuse vânturilor; înainte de plantare se controlează fitosanitar solul, pentru depistarea dăunătorilor, ulterior culturilor din pepiniere li se aplică la timp lucrările de îngrijire;

- *lucrările de împădurire*. Înainte de plantare sau semănare trebuie să se controleze fitosanitar solul; speciile utilizate să corespundă condițiilor staționale; să se realizeze arborete amestecate care sunt mai rezistente la acțiunea dăunătoare a factorilor biotici și abiotici; să conțină arbuști care fructifică și constituie hrană pentru păsări și strat erbaceu pentru hrana viespilor parazite; după crearea plantațiilor să se aplice lucrări de îngrijire.

- *lucrările de punere în valoare*. Toate aceste măsuri se aplică cu ocazia curățirilor, a răririlor și tăierilor de extragerea produselor principale și accidentale, cu scopul de a forma și menține arborete sănătoase și rezistente. La extrageri se va asigura un procent cât mai mare de regenerare naturală. La constituirea suprafeței periodice în rând, se are în vedere trecerea la prima urgență a arboretelor incendiate, cu vegetație lăncedă, a celor cu fenomene de uscare în masă; punerea în valoare a doborâturilor trebuie terminată în 30 de zile de la producere.

- *lucrările de exploatare a pădurilor* constau în evitarea rănirii semințșului natural și a arborilor în picioare, evitarea tăierilor rase sau aplicarea pe suprafețe mici (până la 3 ha la molidșuri); la rășinoase se recomandă cojirea arborilor imediat după doborâre, precum și a cioatelor, strângerea și valorificarea resturilor de exploatare.

Măsurile de carantină fitosanitară sunt luate pentru a împiedica pătrunderea unor dăunători periculoși din exteriorul țării (carantină externă), sau răspândirea celor care se găsesc în interiorul țării (carantină internă). La răspândirea lor contribuie în mod special omul, prin schimburile comerciale de produse vegetale; așa s-au introdus din America în Europa, *Hyphantria cunea*, *Leptinotarsa decemlineata*, dar și din Europa în America, *Lymantriadispar*. Deoarece dăunătorii au pătruns în noile zone, fără speciile entomofage, s-au produs înmulțiri în masă severe și cu pagube importante. În acest scop Inspekția de Stat pentru Carantină Fitosanitară împiedică răspândirea acestor dăunători prin măsuri de carantină externă (prin laboratoarele existente la punctele de graniță unde se analizează materialul vegetal) și de carantină internă (pentru pepiniere se eliberează un certificat fitosanitar valabil un an de zile etc). Poliția fitosanitară, pe baza unor liste de insecte dăunătoare de carantină, verifică întregul material vegetal de import, tranzit sau export iar, în cazul când prezintă infestări, este distrus în totalitate.

Măsuri pentru ocrotirea organismelor folositoare. Este bine cunoscut rolul important al entomofagilor, al microorganismelor entomopatogene, al păsărilor și mamiferelor, în reglarea populațiilor de insecte dăunătoare. Pentru păstrarea echilibrului în cadrul biocenozelor forestiere prin măsuri silviculturale, trebuie să se asigure protecția faunei utile. În vederea înmulțirii viespilor parazite, menținerea unui strat erbaceu, a arbuștilor cu flori, asigură hrănirea în stadiul de adult cu polen și nectar; mușuroaiele cu furnici (ca specii prădătoare importante) se îngrijesc prin îngrădirea cu plase de sârmă; pentru ocrotirea păsărilor insectivore se instalează cuiburi artificiale, plantarea de arbuști cu fructificații care asigură hrana în timpul iernii și amenajarea de scâldători. O măsură importantă este interzicerea pășunatului în culturile forestiere și arborete. Protejarea entomofagilor se poate

face și prin aplicarea timpurie a tratamentelor chimice, când omizile sunt în primele două vârste, iar cele mai multe insecte folositoare nu au apărut din locurile de iernare.

Măsuri de utilizare a soiurilor rezistente la dăunători. Din punct de vedere practic, rezistența este capacitatea unui soi de a da o producție bună și de calitate față de soiurile obișnuite, supuse la un atac de aceeași intensitate, provocat de dăunători. Rezistența se datorează unor mecanisme reale, care influențează în mod negativ hrănirea și dezvoltarea insectelor. Ea are la bază trei factori: *preferința, antibioza și toleranța*.

Preferința este dată de totalitatea însușirilor care favorizează sau împiedică utilizarea plantei (a ecotipului) pentru hrănire, depunere de ouă, construire de adăpost etc; găsirea plantei este o reacție a insectelor la diferiți excitanți, stimuli: feromoni vegetali, culori, contactul cu suprafața plantei, intensitatea luminii etc, care compun lanțul de reflexe condiționate ale insectei. Prin modificarea stimulilor diferitelor plante se poate crea o lipsă de preferință a insectei față de plantă.

Antibioza reprezintă capacitatea plantelor de a inhiba activitatea vitală a insectelor, cum ar fi: reducerea prolificității, a dimensiunilor corpului, a longevității, creșterii mortalității insectelor, în special a larvelor din primele vârste, acumularea de substanțe grase reduse, ceea ce duce la pieirea lor în timpul iernii. Cauza principală a mortalității insectelor este atribuită acțiunii unor substanțe specifice, fiziologic active, cu caracter insecticid.

Toleranța este capacitatea plantelor de a suporta un număr relativ mare de dăunători care se hrănesc pe acestea sau capacitatea lor de a suporta atacul fără a suferi o dăunare prea mare și a se reface după dăunare.

✚ **Protejarea împotriva uscărilor anormale a arborilor pe picior**

✚ **Măsuri de gospodărire în pădurile cu fenomene de uscare anormală**

Prin uscare anormală se înțelege prezența în arborete, în sezon de vegetație, a unui număr de arbori predominanți și dominanți uscați sau în curs de uscare, într-o proporție care depășește cota normală a eliminării naturale (10% în arboretele cu vârste de până la 50 de ani, 7% din cele cu vârsta cuprinsă între 51 și 90 ani și 5% în arboretele cu vârste de peste 90 ani).

La amenajarea pădurilor cu fenomene de uscare anormală, pe baza informațiilor prezentate mai sus, a cartării pe grade de vătămare din amenajamentul expirat și a altor evidențe de la ocol, se va

realiza o clasificare a arboretelor pe grade de uscare. Această cartare se va realiza pe baza prevederilor din „Îndrumarul pentru amenajarea pădurilor”.

Prevederile amenajamentului referitoare la ameliorarea și refacerea arboretelor afectate de uscare vor fi diferențiate în raport cu specia principală și cu intensitatea fenomenului.

Pentru a preveni apariția acestui fenomen se impun măsuri de precauție care constau în:

- ✓ menținerea arboretelor la densități normale și împădurirea tuturor golurilor;
- ✓ extragerea și la timp a exemplarelor uscate;
- ✓ acolo unde este cazul, regenerarea naturală va fi ajutată prin executarea de plantații cu specii din ecotipul local, astfel încât desimea arboretului să nu scadă sub cea optimă;
- ✓ combaterea dăunătorilor și bolilor în astfel de arborete (dacă este cazul) se va face prin metode biologice și integrate, excluzându-se în totalitate intervențiile cu substanțe chimice (pesticide) care afectează echilibrul ecologic;
- ✓ evitarea conducerii arborilor până la limita longevității fiziologice a acestora.

Măsuri de reducere a impactului asupra speciilor de păsări:

Atunci când activitățile silvice specifice pădurii sunt permise dar acestea pot deranja populațiile de păsări protejate, se recomandă luarea următoarelor măsuri:

a). Pentru răpitoare de zi, care au nevoie de teritorii întinse, de condiții bune de cuibărit și sunt vulnerabile, în special în timpul sezonului de cuibărit, activitatea umană poate determina părăsirea de către adulți a cuiburilor cu ouă sau a puilor. Pentru a reduce aceste riscuri la minim, se propun următoarele:

- identificarea tuturor cuiburilor de răpitoare;
- păstrarea cuiburilor existente, indiferent dacă sunt sau nu, active;
- efectuarea activităților silviculturale în apropierea cuiburilor doar în afara sezonului de cuibărit;

- stabilirea unei zone de tampon în perioada de cuibărit, în jurul cuibului, în care activitățile silviculturale să fie restricționate conform biologiei fiecărei specii;

- stabilirea unei zone de tampon în perioada creșterii puilor;

- recoltarea masei lemnoase trebuie să se realizeze din parchete amplasate în teren, asemănător unui mozaic de arborete, cu vârste diferite;

b). Pentru protejarea răpitoarelor de noapte, care cuibăresc în scorburile existente în arborii bătrâni, însă pot ocupa și cuiburile altor specii, propunem următoarele măsuri:

- stabilirea unei zone de tampon în jurul cuiburilor, în care pe perioada de cuibărit, activitățile umane să fie restricționate conform biologiei fiecărei specii;

- păstrarea unor arbori bătrâni, scorburoși, vii sau morți;

c). Pentru speciile de ciocănitoare, care cuibăresc în arbori maturi și scorburoși, se recomandă:

- în arboretele cu suprafața de minim 100 de hectare, se vor păstra la un hectar de pădure, 5% din arborii uscați în picioare;

- la combaterea insectelor, se vor evita tratamentele severe;

- evitarea amplasării de drumuri și de alte obiective în pădure, cu potențial mare de drenaj;

d). Pentru protejarea păsărilor cântătoare, care preferă pădurile cu luminișuri, se propune:

ANEXE

1. PROCESUL VERBAL AL CONFERINȚEI A II-A DE AMENAJARE
2. HARTA DIGITALĂ LA NIVEL DE POLIGON ÎN SISTEM DE PROIECȚIE STEREOGRAFIC 1970, FIȘIERE CU EXTENSIILE:*.SHP,*.SHX,*.DBF,și*.PRJ.